

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924. — ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 294

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΗ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Βασιλαί και Έκδοται απ' εδδειας αρ. 1611

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ « ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΜΑΣ

(Γ' Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 15

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτησία Αρ. 50.— Έξοδ. 25

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ « Φρ. 50.— « Φρ. 25

ΑΜΕΡΙΚΗΣ « Δολ. 4.— « Δολ. 2

ΑΓΓΛΙΑΣ « Δρ. 1.— « Σελ. 10

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύεται με την άδεια της αλληλο-
υπαγωγής 33 Δεκέμ. 1923 δι' όλοσ της ποιότητας
και άκροσ, κατ'εξουσίαν: Εταιρεία Αρραφών

ΕΒΔΟΜΗ ΔΙΑΒΙΑ ΕΠΙΣΦΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ 10ΗΣ ΠΡΩΪΝΗΣ

Η απόφασις του άγνωστου δικαστηρίου δια την δολοφονίαν της χήρας Μονηρόν...

Έχω άκόμη καιρόν, εσκέπτετο ο δολοφόνος, για να τακτοποιήσω μερικους λογαριασμούς...

Για λίγες στιγμές ο δολοφόνος Πέτερσον έμεινε μελαγχολικός. Κατόπιν όμως εσκέπηθι...

Έγραψε δευτέραν επιστολήν προς τον άδελφικόν του φίλον Γερανόν, που ύπηρετούσε ως κλητήρ...

Ναι πού ή ο διάβολος, έρρώνε ο Πέτερσον, μόλις εδιάβασε τού γράμμα. Νά ένας άνθρωπος...

Όχι, φιλαράκο μου, δέν δέχομαι. Τό θέλο τό τομάρι μου εγώ. Πέριερον, έκαμεν ο Πέτερσον. Όλοι οι άνθρωποι...

Έπί τέλους, εφώναξεν ο Πέτερσον. Κάποιος θά με θυμήθηκε. Προτού άνοιξει τού γράμμα σκεπτόταν να βρη...

Με δύο ρόδα στο πρόσωπο, με τά χειλή σημένα, Με τό βλέμμα χαμάλωρο...

οστισμό. Δέν μπορούσεν όμως να μαντεύση τίποτε. Η διεύθυνσις ήτο γραμμένη στον φάκελλον...

Έπεςε στο κρεβάτι του και παραδόξως τόν έπήραν τό δάκρυα.

Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Μέσα στον κόσμο χωριστή, μέσα σε τόσους μιά! Περνάς, και μέσα στην καρδιάς γεννάς την κρυμμά...

Στον κόσμο ή άλλαις Όμορφαις, ολας μπροστά σε σένα, άννη της γής μοχοβολούν...

Καθεσαι, στέκεις, δείχνεσαι περὸ φερωνιάνη πάλι γέρν' ή λαμπάδα; ή φλόγα της; εναφαις ποιά μεγάλη...

Μήν εσαι μια κληρονομη θεά, που πλούσια ώρη σκορπά τ' εδλόγικα νερα...

Μήν εσαι διαβατηρική νεραβα από 'δω πέρα σε πειν λαμπρό ηηαινονας...

Μήν εσαι αρχαιο άγαλμα κ' ένας θεός βουλήνη να σου παραξη με ζωήν...

Μήν εσαι αρχαιο άγαλμα κ' ένας θεός βουλήνη να σου παραξη με ζωήν...

Με δύο ρόδα στο πρόσωπο, με τά χειλή σημένα, Με τό βλέμμα χαμάλωρο...

ΝΤΙΝΑ ΝΤΕ ΛΑ ΡΟΖΑ

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά, καμιά λύτη στην καρδιά μου...»

Δύο χρόνια πέρασαν άπ' την άλησημένη αυτή νυχτιά, χρόνια που άρχισαν με μια τρελλή αγάπη...

Μεταφρασας Α. Δ.

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

«Πάρετο, Ντίνα μου—της ελπα—και σαν καμιά φορά με δης άπιστο, χώςε το χωρίς καμιά...

ERNESTE DAUDÉ

Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)
'Επήγαγε μια και δυό φορές την εβδομάδα...

Τότε ενυριεύθηκεν άπ' τρομερόν φόβο να μην ανακαλυφθη και κατηγορηθη από τους γείτονας...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί. Άπό τά λόγια...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

«Ενα πρωί ή Ζουλιέττα συνήτησε στο Νιμ την κ. Σαραμί. Τήν εγνώρισεν άμέσως. Τήν εχαίρεισε κ' έμίλησαν μαζί...

Παρατήρησεν ότι ο ύπηρετης της βίλλας κοιμόταν στο σταυλό, ήταν δέ νέος και δέν θά φανόταν άπίθανον άν σκοπούνταν ή Ζουλιέττα...

Μετά μία εβδομάδα ο άνακριτης επισκέφθη πάλιν ή Ζουλιέττα, την ώρα που εχε πέσει για να κοιμηθη...

ΚΥΡΙΕΣ ΦΡΟΣΑΡ

Κάκια.—Πρωί-πρωί στα έμπορικά, Λίνα; Για τό κανουνού ποζεμα βέβαια. Λίνα.—Ά, όχι ηγαλιών ν' αγοράσω ενα πιστόλι...

Κάκια.—Και ο άντρος σου; Λίνα.—Θά τον σκοτώσω. Άν θέλεις ελα μαζί μου στο όπλοπωλείο να μου δώσης τό γούστο σου...

Κάκια.—Εξέρεις κανένα καλό; Λίνα.—Ναι, σε κάποιο ύπόγειο στα Πετράλωνα.

Κάκια.—Κοντά στο σπίτι σου; Λίνα.—Όχι, δέν καθόμαι εκεί πειά. Άλλα ελα σπίτι.

Κάκια.—Γιατί; Λίνα.—Γιατί ο σπιτονοκουρης ήθελε να γίνω ερωμένη του.

Κάκια.—Κ' εσύ; Λίνα.—Τόν εσκοτώσα. Κάκια.—Με μαζήρι; Λίνα.—Όχι, με σιλιέτο.

Κάκια.—Μαρόβο σου. Λίνα.—Κοι που να δης άκόμη τί εχω να κάμω...

δέν εκεί χάρις στην έπιτροπή που έξακούσε στην ψυχή της ώραίας νεας. Τί συνέβη μεταξύ των δυό άρμισμένων έραστών; Μόνον ο Σαραμί...

Τό πρωί, πολύ νωρίς, τόν ειδοποίησαν ότι εγκλημα έλαβε χάρων στη βίλλα του Γάρδνοσ...

Αντί όμως να εκφράση όπονοιας εναντίον του νεαρού ύπηρετου της βίλλας, όπως ήχεν άποφασίση...

Τό επεισόδιον της βέρας τόν άνηγοούσε πάντως. Φορόταν την όζυδερεια του Κουισογίνην...

Εύνητόν τώρα είναι πόσο βασανίζόταν και άγωνιούσεν ο άνακριτης. Η ένοχη του Κουισογίνην...

Φορόταν τώρα μήπως κατά την διάρκειαν των τραγικών ερώτων του άφησε κανένα σημάδι...

Γι' αυτό τό λόγο, με δλας τάς ίκεσιας της Φρανσίνας, δέν άπεφάσισε ν' άποφυλάκιση τόν Κο...

Ό Κουισογίνην ήσαν θλιμμένους και μελαγχολικούς...

Δέν θ' άκούσω πειά τή γλυκειά της φωνή, σκεπτόταν. Δέν θά εναωδω τό άγνό μετωπό...

Ακολουθεί

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΕΚΑΤΟΜΥΡΡΙΟΥΧΟΣ ΜΕ ΒΙΛΛΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Μία δακτυλόγραφος εκατομμυριούχος! Ασφαλώς θα πρόκειται ή περί όνειρου ή περί γεγονότος λαβόντος χώραν εις την 'Αμερικην. Μη μειδιάτε όμως. 'Η ήρωίς μας δέν εύρίσκειται ούτε εις τους αιδερίους κόσμους των όνειρων ούτε εις την 'Αμερικην, άλλ' έν μέσαις 'Αθήναις και εις ένα δωμάτιον της καταδιώξεως, όπου μεταφέρθη άπροόπτως, άποσπασθείσα από την χλιδήν και την εύτυχίαν την όποιαν της προσέφερεν ή τύχη.

Πρόκειται περί της Δίδος Χρηστίνας Τομαροπούλου, ή όποία είχε διορισθή δακτυλόγραφος εις τό Είδικόν Λογιστήριον του 'Υπουργείου των Στρατιωτικών. Λόγω της θέσεως της μπορούσε να γνωρίξη όλα τά μυστικά της ύπηρεσίας, ιδίως δέ τον μηχανισμόν της σ'ντάξεως και εκδόσεως των χρηματικών ένταλμάτων, τά όποία, από πτωχην υπάλληλον με μισθόν 700 δραχμών μηνιαίως, την κατέστησαν έντός όλίων ήμερών εκατομμυριούχον.

Οι τελευταίως ανακαλυφθέντες και συλληφθέντες καταχρασταί άξιωματικοί Φορέλος και Δρακάτος είχαν την Χρηστίναν κυριολεκτικώς ως δεξί τον χέρι. Νέα, μεγάλης άντιλήψεως και έξυπνάδας, δέν ήργησε να γίνη τό κυριώτερον μέλος της συμμορίας των καταχραστών, άποτελούσα έπιπροσθέτως και είδος συνδέσμου μεταξύ του είδικού λογιστήριου και των καταχραστών, παρέχουσα κάθε πληροφορίαν και βοηθούσα σπουδαίως τους καταχραστάς εις την έκδοσιν των πλαστών χρηματικών ένταλμάτων.

Καθώς προκύπτει έξ των ά ακρίσεων, ή Χρηστίνα έντός έλαχίστου χρονίου διαστήματος είχε λάβει από τας διάφορους καταχρήσεις διάφορα μερίδια συμποσούμενα εις 10 εκατομμύρια δραχμάς! Αυτή έσφράγιζε και υπέγραφε τά έντάλματα και έφρόντιζε διά των μέσων που διέθετε διά την ταχέραν πληρωμήν των, ετιώ; όπτε δίκαιον ήτο να της άνήκη τό καλλίτερον μερίδιον από τύς πραγματοποιούμενας εισπράξεις.

ΖΩΗ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΣΑΣ

'Η Χρηστίνα έν τούτοις δέν έπαινε να είναι ένα έργατικό κορίτσι. Είχεν ήδη γίνει έκατομμυριούχος άλλά δέν έπαινε να ηγαλιήν κάθε μέρα στο ύπουργείον εκ των πρώτων και να διεκπεραιώη την έργασίαν της με κάσαν την δυνατήν έργατικότητα. 'Η ιδιαιτέρα της όμοσ ζωή ήτο καθαρύ ζωή πριγκηπίσσης. Κρατούσε ένα σπίτι εις την όδόν 'Αντιοχείας, τό όποίον είχε επιλώσει πολυτελέστατα. Τά έπιπλα μόνον έστοίχιζαν περί τας 70 χιλιάδας δραχμάς. Έκτός όμως αυτών ή Χρηστίνα είχε πλουσιώτατον ρουχιμόν, την άξίαν και την πολυτέλειαν του όποιου θα έξήλευν και μία ήγεμονία άκόμη. Έμετρήθησαν 15 καπέλλα, 12 ζεύγη παπούτσια και πλούτος διάφορων άλλων ειδών πολυτελείας. Την αυτην πολυτέλειαν είχαν έξασφαλίσει και διά την μητέρα της.

'Η Χρηστίνα όμως δέν ήτο μόνον φιλόκαλο κορίτσι, άλλ' είχε και πρακτικό μυαλό. Με τά διάφορα ποσά που έλάμβανε εκάστοτε από τούς καταχρηστάς έγινε ιδιοκτήτης δύο πολυτελών αυτοκινήτων άξίας 300 χιλιάδων, πρό μηνός δέ είχαν αγοράση ένα οικόπεδον εις τό Γαλάτσι και είχαν άρχιση να κτίη μία όραία βίλλα, διά την κατασκευήν της όποίας είχε δώσει ως πρόκαταβολήν εις τον έργολάβον 300 χιλιάδας δραχμάς και είχαν αγοράσει όλικά άξίας 200.

'Η Χρηστίνα έγνωρίζεν κάλλιστα τά μέσα, τά όποία χρειάζονται για την εύτυχισμένη ζωή μιας έκατομμυριούχου. Έν τοιαύτη περιπτώσει δέν ήτο δυνατόν να λείψη ή βίλλα, εις την όποιαν ή Χρηστίνα θα παρεθέριζε τό καλοκαίρι αναλώμασι του Δημοσίου Ταμείου.

Τά σχέδια της Χρηστίνας για την εύτυχίαν της ήσαν αληθώς μεγαλεπίβολα. Αυστυχώς όμως επενέβη και πάλιν ο κακός δαίμων, ο όποίος εις παρομοίας περιστάσεις λαμβάνει πάντοτε την μορφήν άστυνομικού, και διάκοψε τά όραία όνειρο τολήματα της δακτυλόγραφου.

'Όπου άποδεικνύεται διά μίαν άκόμη φοράν ότι ή παροιμία «ο Θεός αγαπάει τον κλέφτη, αγαπάει όμως και τον νοικοκύρη» είναι αληθεστάτη.

Η ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΑ

Μετά την σύλληψιν της ή άστυνομία ένήργησεν έρευναν στο σπίτι της θρυλικής πλέον δακτυλόγραφου. 'Η έρευνα έπεξετάθη μέχρι του σφώματος και της καρβουναποθήκης, μέσα εις την όποιαν άνευρέθησαν έντός έπιτενεξέ όλες ή σφραγίδες, τας όποίας μετεχειρίζοντο οι καταχρασταί διά την έκδοσιν των πλαστών χρηματικών ένταλμάτων. Έπίσης

Η ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

μέσα εις τούς... κόρπους της μητρός της Χρηστίνας εύρέθησαν 40 χιλιάδες δραχμαί εις χλιόδραχμα καθώς και κοσμήματα άξίας 70 χιλιάδων.

Αυτά όλα κατασχέθησαν καθώς επίσης και τό οικόπεδον στο Γαλάτσι μαζί με την βίλλα.

ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Είδα την Χρηστίνα μέσα στο γραφείο του διοικητού της δημοσίας άσφαλείας κ. Γκίνου εις την δραστηριότητα του όποιου όφελεται ή άνακάλυψις της νέας μεγάλης σπείρας των καταχραστών, της όποίας ο κύριος μοχλός ήτο ή νεαρά δακτυλόγραφος.

'Η δυστυχής Χρηστίνα εύρίσκειται εις μίαν κατάστασιν ψυχικής άποσυνθέσεως. Λεπτή, ως 27 χρόνων, με μάτια κατάμαυρα και άνήσυχα, με μαλλια καστανά, μία φυσιογνωμία που παρ'όλον τον ψυχικόν κάματον διατηρεί την συμπαθητικότητα της. Δίπλα ή μητέρα της προσπαθεί να την παρηγορήση. 'Αλλά ματαιώς. Καί έχη δίκαιον ή Χρηστίνα να μη παρηγορηται. 'Όταν χίση κανείς μέσα σε μιά όρη ολόκληρο εκατομμύριον τι άλλο μπορεί να σκέπτεται παρά τον θάνατο;

Στίχοι του κάρου

Κλάψατε γοερώς, ήγαπητοί μοι, καθάπερ θα έλαλούσατε αιωνία έμε ή μήμη, μετά βαθέου στεναγμόν και λύπην, ήγουν ως κοινώς φασίν ένκαρδιοκτύπην, τό όποίον θα εύρισκόμην νύν επί των θυμαράκιών Καί γάρ την προεχθεισινήν έωθινήν νύξ, ο χάρος ο άπτοκίνητος και άπηθύξ.

και έν τη φοβερην καρναβαλικήν άπτού δψιν παρά θριξ έμε ήβούλετο κόψειν, ήγουν άνεπ εισιτήριον άλερετήριον θα άπεδήμουν έσαι εις κύριον τό όποίον μετ' άλληλουτίων.

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Η ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΦΑΙΡΑΝ

Τό άπόγευμα του παρελθόντος Σαββάτου ή Χρηστίνα κατόπιν πολλών παρακλήσεων και τη μεσολαθήσει της μητρός της, συγκατετέθη να με δεχθή μέσα στο δωμάτιον της καταδιώξεως, όπου κρατείται. Μία γυναίκα που έμαθε ν' αναπύεται επάνω στα βελούδινα ντιβάνια και ν' άκουμπά τό κεφάλι της σε μαξιλαράκια με πλούσια κεντήματα, βρίσκεται τώρα ριγμένη επάνω σ' ένα τραπέζι έλεεινή και τρισαθλία. 'Οι άνεξιχνίαστα μυστήρια της τύχης.

— Πρώ παντός δέν δίδω συνέντευξιν, μου λέει ή δεσποινίς Χρηστίνα. 'Αρκετά έγινα ρεζίλι.

— Ποιός φταίει γι' αυτό της; άπαντώ;

— 'Ο Φιρόδελος; και ο Δρακάτος; Αυτοί μ' έπήραν στο λαίμό τους. Μ' έβεβαίωσαν κάθε τόσο ότι δέν διατρέχω κανένα κίνδυνον. Δυστυχώς αυτοί που μ' έβεβαίωσαν μ' έπροδωσαν.

— Λέγουν έξω ότι τά λεπτά που έλάβατε από τας διάφορους καταχρήσεις άνέρχονται εις 10 εκατομμύρια.

— 'Α, όχι. Δέν είναι τόσον πολλά. 'Αλλά γιατί μ' έρωτάτε; Σας είπα ότι μου φθάνει αυτό τό ρεζίλι.

— 'Η κόρη μου έπεςε θύμα, μου είπεν ή μητέρα της επεμβαίνουσα, μία κυρία με τά μαύρα, με φυσιογνωμίαν πολύ έξυπνην, εις την όποιαν διεκρίνοντο τά ίχνη ενός παρελθόντος τρικυμιώδους. Οι άξιωματικοί την παρέσυρον. Της υπέσχοντο πολλά.

— 'Ισως και γάμον, έψιθύρισα.

'Η Χρηστίνα με άγριοκτύταξε. Μέσα όμως στα μάτια της διέκρινα καλά τη στιγμή εκείνη ότι ο έρωσ εις την υπόθεσιν αυτην κάποιον ρόλον θα είχε παίξει.

— 'Αφήστε τα αυτά έκανε ή Χρηστίνα, δυσφορούσα. 'Αν μορητε κάντε μου μία χάρη και θα με ύποχρεώσετε. Παρακαλέστε τό κ. Γκίνο να με βγάλη από δω μέσα. Τό έξω τι με περιμένει. 'Η φυλακή για πολλά χρόνια, γιά όλη ίσως; τη ζωή μου. 'Ας με κλείσουν στού «'Αβέρωφ» ως με στείλουν σ' όποια φυλακή θέλουν, άλλά, προς Θεού! άς με βγάλουν από δω. 'Εχω δύο νύχτες να κοιμηθώ. 'Επένεσεν ή μέση μου. 'Εμεινα ή μισή. 'Υποφέρω φοβερό μαρτύριο. 'Επί τέλους δέν είμαι και κανένασκυλλά. Είμαι μία κλέφτρα. Καλά. 'Ας μου δώσουν όμως ένα κρεβάτι να ήσυχάσω λιγάκι.

Και ή πρόην εκατομμυριούχος δακτυλόγραφος έγειρε τό κεφάλι της επάνω στο τραπέζι και άρχισε να κλαίη.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ